

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення захисту працівника у випадку затримки виплати заробітної плати

З метою забезпечення права працівників на своєчасне одержання винагороди за працю, гарантованого Конституцією України, Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 75):

1) у статті 97 частину п'яту викласти в такій редакції:

«Виплата заробітної плати працівникам із коштів, що надходять на рахунки роботодавця в банках, а також коштів, отриманих від продажу майна роботодавця, з інших джерел, здійснюється в першочерговому порядку. Усі інші платежі, у тому числі за зобов'язаннями, забезпеченими заставою, до бюджетів, фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, державних цільових фондів, не можуть здійснюватися за наявності заборгованості з виплати заробітної плати»;

2) статтю 115 доповнити частиною третьою такого змісту:

«У разі невикплати чи неповної виплати заробітної плати до сьомого дня після закінчення періоду, за який здійснюється виплата, ця заробітна плата визнається заборгованою».

У зв'язку з цим частини третю - четверту вважати відповідно частинами четвертою – п'ятою;

3) доповнити Кодекс статтею 115-1 такого змісту:

«Стаття 115-1. Наслідки порушення строків виплати заробітної плати

У разі порушення встановлених законодавством, колективним договором строків виплати заробітної плати працівнику сплачується компенсація та пеня відповідно до Закону України «Про компенсацію громадянам втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати».

У разі затримки виплати заробітної плати та інших сум, належних працівникові, на термін більше 7 календарних днів працівник має право, попередивши про свої дії роботодавця в письмовій формі, тимчасово припинити виконання роботи на весь період до виплати затриманої суми. У цьому випадку працівник звільняється від обов'язку виконувати свої трудові функції та має право у свій робочий час бути відсутнім на робочому місці.

Виконання працівником роботи поновлюється наступного дня після скасування ним у письмовій формі тимчасового припинення роботи або після повного виконання роботодавцем своїх зобов'язань із виплати заробітної плати та інших сум перед працівником і інформування про це працівника.

У разі припинення працівником виконання роботи внаслідок затримки виплати заробітної плати та інших сум, належних працівникові, роботодавець виплачує йому компенсацію у розмірі середньоденної заробітної плати за кожен день припинення виконання роботи.

Тимчасове припинення працівником виконання роботи не може бути підставою для застосування до нього дисциплінарного стягнення».

2. У статті 175 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25 – 26, ст. 131):

1) абзац перший частини другої доповнити словами «або повторно протягом одного календарного року»;

2) частину третю викласти в такій редакції:

«3. Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо до моменту складання обвинувачувального акту нею здійснено виплату заборгованості із заробітної плати, стипендії, пенсії чи іншої встановленої законом виплати громадянам у повному обсязі, а також встановленої законом компенсації втрати частини заробітної плати та пені у зв'язку з порушенням строків її виплати».

3. Пункт 1 частини першої статті 161 Цивільного процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 40-41, 42, ст. 492) доповнити словами «а також встановленої законом компенсації втрати частини заробітної плати та пені у зв'язку з порушенням строків її виплати».

4. У Законі України «Про оплату праці» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 17, ст. 121):

1) у статті 15 частину третю викласти в такій редакції:

«Виплата заробітної плати працівникам із коштів, що надходять на рахунки роботодавця в банках, а також коштів, отриманих від продажу майна роботодавця, з інших джерел, здійснюється в першочерговому порядку. Усі інші платежі, у тому числі за зобов'язаннями, забезпеченими заставою, до бюджетів, фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, державних цільових фондів, не можуть здійснюватися за наявності заборгованості з виплати заробітної плати»;

2) статтю 24 доповнити частиною третьою такого змісту:

«У разі невиплати чи неповної виплати заробітної плати до сьомого дня після закінчення періоду, за який здійснюється виплата, ця заробітна плата визнається заборгованою».

У зв'язку з цим частини третю - шосту вважати відповідно частинами четвертою – сьомою;

3) статтю 34 викласти в такій редакції:

«Стаття 34. Відшкодування працівникам втрати частини заробітної плати у зв'язку з порушенням строків їх виплати

Компенсація працівникам втрати частини заробітної плати у зв'язку із порушенням строків її виплати проводиться відповідно до Закону України «Про компенсацію громадянам втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати»;

4) доповнити Закон статтею 37 такого змісту:

«Стаття 37. Наслідки порушення строків виплати заробітної плати

У разі порушення встановлених законодавством, колективним договором строків виплати заробітної плати працівнику сплачується компенсація та пеня відповідно до Закону України «Про компенсацію громадянам втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати».

У разі затримки виплати заробітної плати та інших сум, належних працівникові, на термін більше 7 календарних днів працівник має право, попередивши про свої дії роботодавця в письмовій формі, тимчасово припинити виконання роботи на весь період до виплати затриманої суми. У цьому випадку працівник звільняється від обов'язку виконувати свої трудові функції та має право у свій робочий час бути відсутнім на робочому місці.

Виконання працівником роботи поновлюється наступного дня після скасування ним у письмовій формі тимчасового припинення роботи або після повного виконання роботодавцем своїх зобов'язань із виплати заробітної плати та інших сум перед працівником і інформування про це працівника.

У разі припинення працівником виконання роботи внаслідок затримки виплати заробітної плати та інших сум, належних працівникові, роботодавець виплачує йому компенсацію у розмірі середньоденної заробітної плати за кожен день припинення виконання роботи.

Тимчасове припинення працівником виконання роботи не може бути підставою для застосування до нього дисциплінарного стягнення».

5. У Законі України «Про компенсацію громадянам втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 49, ст. 422):

1) статтю 1 після слів «порушення встановлених строків їх виплати» доповнити словами «та сплачують працівникам пеню у разі порушення строків виплати заробітної плати (грошового забезпечення)»;

2) частину першу статті 2 після слів «(далі – компенсація)» доповнити словами «а також сплата працівнику пені у разі порушення строків виплати заробітної плати (грошового забезпечення)»;

3) статтю 3 доповнити частиною другою такого змісту:

«Розмір пені у разі порушення строків виплати заробітної плати (грошового забезпечення) дорівнює 0,5 відсотка суми боргу за кожен календарний день такої затримки»;

4) статтю 4 після слів «суми компенсації» доповнити словами «та пені у разі порушення строків виплати заробітної плати (грошового забезпечення)»;

5) частину першу статті 6 після слова «Компенсацію» доповнити словами «та пеню у разі порушення строків виплати заробітної плати (грошового забезпечення)»;

6) частину першу статті 7 після слів «виплати компенсації» доповнити словами «та/або пені у разі порушення строків виплати заробітної плати (грошового забезпечення)»;

6. У статті 168 Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2011, № 13-14, № 15-16, № 17, ст.112):

назву статті викласти в такій редакції:

«Стаття 168. Порядок утримання та сплати (перерахування) податку до бюджету»;

у пункті 168.1. слова «нарахованих (виплачених, наданих)» замінити словами «виплачених (наданих)»;

у пункті 168.1.1. слова «нараховує (виплачує, надає)» замінити словами «виплачує (надає)» та слова «на користь платника податку» замінити словом «платнику податку»;

у пункті 168.1.3. після слів «не підлягають оподаткуванню під час» виключити слова «нарахування чи»;

у пункті 168.1.4. слова «такого нарахування (виплати, надання)» замінити словами «такої виплати, (надання)»;

пункт 168.1.5. виключити;

у пункті 168.2. слова «нарахованих (виплачених, наданих)» замінити словами «виплачених (наданих)»;

7. Частину другу статті 24 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2011р., № 2-3, ст. 11) доповнити абзацом третім такого змісту:

«Банкам забороняється прийняття розрахункових документів про перерахування коштів для сплати відповідних сум єдиного внеску або документів, що підтверджують фактичну сплату таких сум, без одночасного представлення платником єдиного соціального внеску платіжних доручень та інших розрахункових документів на видачу (перерахування) коштів для виплати заробітної плати».

8. У Кодексі України з процедур банкрутства (Відомості Верховної Ради, 2019, № 19, ст.74):

1) друге речення абзацу п'ятого частини першої статті 1 після слів «До грошових зобов'язань належать також зобов'язання щодо сплати» доповнити словами «заробітної плати та інших виплат, належних працівникам боржника»;

2) частину другу статті 4 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Про ознаки банкрутства має бути письмово повідомлений виборний орган первинної профспілкової організації»;

3) статтю 8 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Справа про банкрутство відкривається господарським судом, якщо сума заборгованості з виплати заробітної плати працівникам перевищує розмір трьохмісячного фонду оплати праці боржника»;

4) абзац сьомий частини другої статті 57 викласти в такій редакції:

«відомості про стан кредиторської заборгованості боржника на дату подання звіту із зазначенням розміру заборгованості з виплати заробітної плати станом на початок місяця, в якому подається звіт»;

5) у частині першій статті 61:

абзац дев'ятий після слів «отримувати кредит для виплати» доповнити словами «заборгованої заробітної плати та»;

друге речення абзацу десятого викласти в такій редакції: «Виплата заборгованої заробітної плати та вихідної допомоги звільненим працівникам банкрута проводиться ліквідатором у першу чергу за рахунок коштів, одержаних від продажу майна банкрута, або отриманого для цієї мети кредиту»;

6) у пункті 1 частини першої статті 64:

абзац другий викласти в такій редакції:

«вимоги щодо виплати заборгованості із заробітної плати працюючим та звільненим працівникам банкрута, в тому числі визнаної за судовими рішеннями та за виконавчими документами, грошові компенсації за всі невикористані дні щорічної відпустки та додаткової відпустки працівникам, які мають дітей, інші кошти, належні працівникам у зв'язку з оплачуваною відсутністю на роботі (оплата часу простою не

з вини працівника, гарантії на час виконання державних або громадських обов'язків, гарантії і компенсації при службових відрядженнях, гарантії для працівників, які направляються для підвищення кваліфікації, гарантії для донорів, гарантії для працівників, які направляються на обстеження до медичного закладу, соціальні виплати у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності за рахунок коштів підприємства тощо), а також вихідна допомога, належна працівникам у зв'язку з припиненням трудових відносин, та нараховані на ці суми страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інші види загальнообов'язкового державного соціального страхування, у тому числі відшкодування кредиту, отриманого на ці цілі»;

доповнити абзацом третім такого змісту:

«вимоги забезпечених кредиторів за рахунок майна банкрута, що є предметом забезпечення».

У зв'язку з цим абзаци третій - шостий вважати відповідно абзацами четвертим – сьомим;

7) частину шосту статті 64 виключити;

8) частину другу статті 66 викласти в такій редакції:

«2. Заробітна плата, у тому числі заборгована, та вихідна допомога звільненим працівникам боржника виплачується арбітражним керуючим у порядку та розмірах, встановлених законодавством про працю та зайнятість населення».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати і подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення відповідними центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність з цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**

Д.О. Разумков

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Третякова Галина Миколаївна
Сертифікат: 12A1C72050EC68540400000C18C040003E80C00
Дійсний до: 21.06.2021 11:36:00

Апарат Верховної Ради України
№ 53д9/1-2020/16717 від 25.03.2020

